

DINGSDAG, DEN

30 AUGUSTUS.

Algemeene Secretarij.

Paramaribo, den 28 Augustus 1831.

De Algemeene Secretaris brengt bij de te ter kennis van het Publiek, dat, ten gevolge der daartoe door den Gouverneur Generaal verleende autorisatie, de Klerk van den Eersten Rang A. P. TIRION, door hem provisioneel met het houden van het Burger-register is belast geworden, en in die hoedanigheid de stukken daartoe betrekkelijk, zal tekenen.

Dat hij gemelden Ambtenaar, te beginnen met den 1sten September aanstaande, voor de belanghebbenden verkrijgbaar zullen zijn, de gedrukte formulieren van aangifte om in het Burger-register, te worden ingeschreven.

Dat meergemelden Ambtenaar van den 1sten tot den 6den September aanstaande, dagelijks van 8 tot 2 uren (den Zondag alleen uitgezonderd) zal vaceren, tot het aannemen van de te doene aangiften; doch dat vervolgens, vooreerst daartoe zijn bepaald de twee eerste dagen van iedere week, op de voorzeide kantoor-uren.

En eindelijk, dat de Extracten uit meermaals vermelde Burger-register of Bewijzen van Inschrijving, door de belanghebbenden, bij gemelden Ambtenaar kunnen worden verkregen veertien dagen na de inlevering hunner aangiften of verzoeken om in het Burger-register ingeschreven te worden.

G. A. VAN DER MEE.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur der Kolonie Suriname, wordt mits dezen bekend gemaakt, dat, ingevolge het geresolveerde ter Vergadering van hetzelfde Bestuur, in dato 17 dezer maand, de Prijs van het Vleesch, te rekenen van en met den 1sten September e.k., is bepaald, als volgt:

Het RUND VLEESCH, op 48 centen het Pond.

Het KALF en SCHAPEN VLEESCH, op 40 centen per Pond.

En het VARKEN VLEESCH, op 30 centen per Pond.

Wordende de geadmiteerde Vleeschhouwers ten ernstigsten aangemaand, zich daarna stiptelijk te gedragen, op poene als tegen de overtreders is bepaald.

En is de Baljuw en Commissaris van Politie met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo, den 29 Augustus 1831.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,

WENTHOLT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.**NEDERLANDEN.**

's GRAVENHAGE, 7 Junij. Met genoegen heeft men vernomen dat Z. K. H. de prins van Oranje zoude hebben aangeboden, om, in geval de vijandelijkheden hervat mogten worden, bij het Hollandsche leger te dienen, en alzoo zijn vaderland tegen der Belgen aanval te helpen verdedigen.

— Uit Aardenburg wordt gemeld, dat onze troepen eenen Belgischen opper-officier hebben gevangen genomen; hij zal naar Vlissingen worden gezonden; er ko-

men in Staats-Vlaanderen dagelijks desceurs aan, meestal Franschen, die zich door de schoone beloften der Belgen zeer bedrogen hebben gevonden.

— Het Antwerpsche Dagblad *l'Escaut* zegt dat de Scheldedijk niet is weggezakt, maar dat onze troepen dien hebben door-gestoken, ten einde het land achter den dijk zoo diep onder water te zetten, dat de Hollandsche kanonneerbooten de batterijen langs de Schelde kunnen omvaren.

— Te Antwerpen moet men eene poging gedaan hebben om de beurs door middel van buskruid te vernielen, ten minste men heeft in den ochtend van 2 dezer onder dezelve een zyvaar omwonden zak met buskruid en eene lont gevonden, welke echter was uitgebrand.

— Uit Koppenhagen, meldt men het volgende:

De scheepvaart door de Sond heeft dit jaar, vroeger dan gewoonlijk, een aanvang genomen. Hoewel den 20sten Februarj de Sond reeds vrij van ijs was, passeerden de eerste schepen (16 Pruisische uit de Oostzee) dezelve eerst den 7den Maart. Tot 11 Mei ingesloten hadden 3514 schepen dezelve gepasseerd; dus 1780 schepen meer dan het vorige jaar in hetzelfde tijdvak. Nadat de wind zeer lang uit het Oosten woei, schoot dezelve eensklaps naar het Westen, en nu kwamen hier uit het Kattegat in eenen dag 497 schepen voorbij; welk een heerlijk gezigt; 832 ladingen Graan, te zamen geschat op 66,569 lasten, zijn tot heden uit de Oostzee hier door gekomen, meest naar Engeland bestemd; hierbij was ook veel Rogge voor Holland. Men meent echter dat dit niet lang zoo voortgaan kan, daar de graanvoorraad te Dantzig zeer verminderd is, en geene nieuwe toevoeren vooreerst uit Polen te verwachten zijn.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN, den 23sten Mei. Berigten uit Belgrado, van den 16den Mei, melden het volgende: Reeds in den avond van den 9den was door eenen reiziger, regtstreeks uit Monastir aangekomen, de tijding ontvangen, dat de groot-vizier Reschid-Mehmed-pacha, den 21sten April een korps van ongeveer 10,000 muitelingen had verslagen, waarbij de laatsten duizend man aan dooden, gekwetsten en gevangenen verloren hebben. Deze tijding werd den vizier van Belgrado later bevestigd door het officiele bericht van zijnen agent uit Konstantinopel, dat de groot-vizier de muitelingen bij Perlepe eene volledige nederlaag hadden toegebracht. — Eergisteren (14 Mei) ontving de vizier van Belgrado door eenen afgevaardigde, dien de primaten van Nissa aan hem afgezonden hadden, de tijding, dat de groot-vizier, de overwinning, bij Perlepe over de rebellen behaald, zich ten nutte maakte, den pacha van Scutari bij Derbendchane achterhaald en hem zoodanig geslagen had,

dat men den opstand als geïndigd kon beschouwen, vermits de rebellen alles in de steek gelaten en zich verstrooid hadden. De pacha van Scutari ontkwam ter naauwer nood; hij wilde naar Uscup vlugten; doch de pacha aldaar, die het eerst het slagveld verlaten had, wilde hem in zijne vest niet binnenlaten, en derhalve nam hij de vlucht naar Pristina, waarschijnlijk om zich naar Bosnie te begeven. — Op deze onverwachte tijding heeft Karafizi Ali Beiterstond Sophia verlaten, en met zijne troepen de vlucht naar zijn Aijanlick genomen. De bovengemelde afgevaardigde van Nissa heeft tevens den vizier van Belgrado verzocht, eenen bevelhebber met de noodige troepen naar Nissa te zenden, om de vesting over te nemen en te bezetten. Dien ten gevolge heeft de vizier den 13den April zijnen Kiaja-pacha vooruitgezonden, op wien 's anderen daags 500 man met eenen Bimbarschi zijn gevolgd. — Zoo even is de tijding ontvangen, dat de voormalige groot-vizier, Iszet-Mehmed-pacha, die te Philippopel troepen verzameld had, reeds dezelve te Sophia binnengerukt is, en aldaar de overwinning van den groot-vizier, die de vlaggende muitelingen vervolgde, heeft gevierd.

MENGELWERK.**OVER DEN STAAT DER ONDERHAND-
DELINGEN, MET BETREKKING
TOT ONZE GRENZEN.**

De conferentie te Londen toont meer en meer hare machteloosheid, haar gebrek aan veerkracht en gelijkheid aan zich zelve. Slechts zeer kort geleden geeft zij twee protocollen uit, waarin de volkomenste eendragt der leden, waartoe zij is zamengesteld, wordt betuigd, en tevens in sterke bewoordingen, het voornemen aller vijf mogendheden verklaard, dat de grensscheiding, volgens het protocol van den 20sten Januarij, als onveranderlijk moet worden beschouwd; terwijl slechts het protocol van 27 Januarij, omtrent de schuld, als raadgevend mag worden aangemerkt. Ook verklaart zij daarbij het regt van de belanghebbende mogendheden, (de vereenigde Nederlanden en Duitschland,) om buiten de grenzen van het aan België toegevoegene gebied, hunne regten op alle wijzen te doen gelden, terwijl slechts aan België verboden wordt, aanvullender wijze te werk te gaan. Ziedaar bepalingen nog van het laatst van April of het begin van Mei. — En nog in diezelfde maand Mei beginnen de gezanten niet meer de rol van middelaars, maar die van makelaars te spelen. Zij nemen het op zich, om een gebied, herhaalde malen door hen zelven aan den Koning en het Duitsche verbond toegewezen, om het groot-hertogdom Luxemburg voor hunne geheime lievelingen, die zij slechts om de leus in het openbaar bestraffen, te koop en! Hoe zal het Duitsche verbond dit opnemen? Zal onze Koning zomaar smadelijk van zijne deelneming aan dat verbond, van zijnen titel, van zijne regten verstoken worden? Zal het huis van Nassau-Weilburg zijne eventuele regten op dat hertogdom ook zoo goedschiks moeten afstaan, ten behoeve derzer muitelingen, en dat alles voor een sommetje van twee tonnen gouds, dat jaarlijks aan Belgische ambtenaars wordt verspid? Maar dit is het nog niet alles. Indien wij het algemeene gerucht en de sprekers in het Belgische congres (leugenaars, van den be-

stane af, maar die thans de nieuwste bepalingen van hunne vrienden PAXSONBY en BELLIARD hebben vernomen) mogen gelooven, wordt er ook over de provincie Limburg onderhandeld. — Zonder dat de getrouwe Hollandische Natie, die de bloem harer jongelingschap en de keur harer mannen op de grenzen heeft staan, daarvan iets vernemen dan door hare vijanden, zal men dus een koop gaan sluiten over een gedeelte van haar grondgebied: — zal hare voornemen Maastricht, de vrucht der zegepraal van FREDRIK HENDRIK voor twee honderd jaren; zal Venlo zelfs, zoo dicht op onze grenzen gelegen, en een dreigende voorpost tegen Nijmegen, aan onzen aartsvijand worden afgestaan, terwijl, indien men de Belgen gelooven mag, het kasteel van Antwerpen binnen veertien dagen zal moeten ontruimd zijn!

Het bloed kookt, wanneer men zulke schandelijkheden leest, die de woordverbrekende conferentie aan onze regering durft voorslaan. Men denke niet, dat Maastricht, als verwijderde grensvesting, voor ons van weinig of geene waarde is. Zij is, bij eventuelen twist met België, van het allerhoogste belang om eene alleszins gunstige afwending ten behoeve onzer Noord-Brabandsche grensvestingen te maken. Doch, het militaire belang daargelaten, ook voor den koophandel, vooral voor den Rijnhandel, is Maastricht van zeer groot gewigt. Door het Zuidwillems kanaal niet Noord-Brabant verbonden, in de nabijheid van Aken, kan het voor den Nederlandschen handel op Keulen een tweede, zeer voordelige debouché naast de stoomvaart opleveren, en vooral het geen men niet vergeten moet, het kan den weg sluiten, waarvan de Belgen nu reeds spreken, om het ontwerp van wijlen aartshertogin ISABELLA tot wezenlijkheid te brengen. en een kanaal uit de Schelde naar de Maas te graven, waardoor onzen handel een zeer zware slag zou worden toegebracht, en de expeditie-handel uit zee, langs onze rivieren, wel voor een aanzienlijk gedeelte ter neer zou liggen. Met het bezit van Maastricht, door ons, is dit plan zoo goed als onmogelijk, en wij blijven bezitters der geheele Benedenmaas.

Maar ook voor onze nationale eer is het bezit van Maastricht onmisbaar. Het is de stad, in 1632 door FREDRIK HENDRIK, in het gezigt van drie legers, die tot ontzet aansnelden, op Spanje en oostenrijk gewonnen: — de stad, in 1678 en 1713 door LODEWIK XIV en XV, na een kortstondig bezit, aan den staat weder afgestaan, de aanspraak op welke in 1785 van JOSEPH II voor verscheidene millioenen is afgekocht: de stad die in 1814, vóór de vereëning met België, door onze troepen weder bezet, en die nu, herhaalde malen, door de mogendheden van Europa aan ons is toegewezen. Willen zij snood genoeg zijn, hun woord te breken, dit doetst ons niets. Wij zullen de eer onzer vaderen niet schenden, door den afstand van zulk een bolwerk. «Niets onvorstelijkers, zegt «HOOFD, dan een stinkend brandteeken van «landverlies in zijn naam, dan een afgestoken «erfdeel, in een' benaauwde regering, dan «men van zijne voorzaten ontvangen heeft, «den nakomelingen achter te laten. «En ten behoeve van wien? groote God! van Frankrijk misschien, van Engeland? Vijanden, die zich met onzen staat meermalen hebben gemeten, en van welken het geene schand-Nieuw van het schuim van Europa, van het verachtelijkste gebofte onder de zon, de zou wezen, overwonnen te worden? dat slechts plunderen, moorden en schreenvon kan; maar niet vechten dan uit kelders en slaipholen, waarvan er vijf honderd voor één Hollander op den loop gaan! Moeten wij zoo iets beloven? Moet, na zoo vele onverdiende beschuldigingen onzer Natie, de verdiende op haar kloven, dat zij het erve harer vaderen verkoopt!

«Maar de omstandigheden zal men zeggen. Wij erkennen, dat, wanneer b. v. Frankrijk of Engeland of beide te zamen, in den beginst, toch zij nog met België dweepten, en die rooversbende nog niet genoegzaam bekend was, ons met oorlog bedreigd hadden, het afkopen van Maastricht om dien voor te komen, misschien geene onverstandige noch laaghartige staatkunde zou geweest zijn. Maar nu wij een half jaar lang al de lasten van eenen wezenlijken oorlog gestorcht hebben, en vijftig millioenen daarvoor hebben moeten verspillen, nu alle vijf mogendheden plagtig en herhaalde malen ons rogt op Maastricht, Venlo en Staat-Limburg hebben erkend, nu zou het afstaan daarvan, het verkoopen op eenen vriendelijken raad der heeren te Londen, de grootste laagheid en lafhartigheid zijn. Zoo zou vallen wij toch

zich zelve niet brandmerken, dat zij ons daar voor den oorlog aandoen; en tegen de Belgen, een hoop schreeuwens zonder orde, zonder krijgstuicht en zonder waren moed, kan ons van strijdlust brandend leger drie en viermaal opwegen. «De mogendheden zelve misgunnen ons Maastricht niet. Pruisen wil er zelfs bezetting in leggen, maar op het woord van oorlog komt die diplomaten de koude koorts op het lijf. — België nu, durven zij niet aan, omdat de Fransche jacobijnen dezen tot ruggesteun dienen: om dus den oorlog te vermijden, zullen zij liever hun gegeven woord weder inhelen, en liet vreedzame, goedaardige Holland dat niet schreeuwt niet revolutionneert, niet plundert, en daarom — denken zij — niet te vreezen is, tot den afstand van zijn grondgebied zeer vriendelijk — noodzaken. Maar wij hopen, dat zij zich zullen bedriegen; dat, zoo al de regering zwak genoeg is, over afstand van het grondgebied der Vereenigde Nederlanden, zonder dat er gestreden is, te onderhandelen, de Staten-Generaal zich tegen den afstand van elken duim breed gronds van ons vaderland, vooral aan de Belgische regering-loosheid, verzetten zullen. Men moge onderhandelen b. v. over de verruiling van eenig gedeelte van Staats-Limburg tegen Roermond om van Venlo tot Maastricht langs de Maas een aaneengeschaakt grondgebied te bezitten, maar noch Venlo noch Maastricht moet door ons afgestaan worden. Anders zou men met even veel grond in een volgend jaar, wanneer eens een SAKSEN-COBURG (gelijk te verwachten staat) even als onzen Koning, weder de gehoorzaamheid zal opgezegd en hij uit het land zal gedreven zijn, de alsdan regerende factie hare eischen op Staats-Vlaanderen doen gelden.

«Maar de rust van Europa, de herstelling der orde in België, acht gij die niet eene of twee vestingen waard? Maar moeten die dan, alleen ten onzen koste, worden verkregen? Is het zoo verdienstelijk; oproer te maken, dat de muiters altijd op kosten van den verongelukte, die voor Koning en Vaderland de wapenen opvat, moeten worden begunstigd? Zoo doende spreken de mogendheden hun eigen vonnis uit, en Engeland geeft reeds bij voorraad eenen vrijbrief en eene belooning toe aan de misnoegde Ieren, Frankrijk aan de Vendeërs, Oostenrijk aan de Caribonari, en Rusland aan de Polen. Waarom niet liever, als Frankrijk opregt is, de protocollen gehandhaafd? Hoe het zij: Holland moet niet altijd het lastdier zijn. Willen de mogendheden zich, door den afstand van Luxemburg, laten ontteeren en verguizen, — de Vereenigde Nederlanden zullen het niet (daarvoor staan onze waardige vertegenwoordigers borg) door de verkoop van Maastricht en Venlo.

ADVERTENTIEN.

Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer, zullen de gequalificeerde KURATORS der opgemelde Kamer, op Maandag den 5den September, publiek bij inschrijving (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende) verkoopen: 25 vaten SUIKER, van de Plantaadje de Goede Vrede.

Zukende de Koopers verplicht zijn, dezelve van opgemelde Plantaadje voor eigen rekening en risico, binnen den tijd van veertien dagen te laten afhalen.

Paramaribo, den 30 Augustus 1831.
De Scriba van opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

Op autorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur tot de Zaken der Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer, zullen de gequalificeerde KURATORS, Heden over zes weken, de dag nader te bepalen publiek verkoopen: Een Erf met de daarop staande twee kamers, gelegen aan de Wagenwegstraat La. D. No. 147 A. en B.; aankomende de Kinderen van wijle HANNA GOMPERTS, Weduwe J. E. SOESMAN.

Paramaribo, den 30 Augustus 1831.
De Scriba van opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

De uitgestelde Verkoop van de Plantage BENJAMIN, aan...

zal plaats hebben op Donderdag, den 1sten September e. k., des morgens ten Negen uren, ten huize van den ondergeteekende.

J. E. LYONS,
Vendumeester.

J. VAN GELDER HZ.

Biedt tegens verminderde prijzen te koop aan, de volgende Goederen, als:

Fijne zwarte en witte mans-, jongens- en kinder Hoeden, Meisjes dito met pluimen, witte en gekleurde stroo-, livrei- en mariniërs Hoeden, mode Petten, een assortiment versehe mans-, jongens-, veter-, wellington-, kleed- en poup Schoenen, dames en meisjes merinossen en maroquine schoenen en Laarsjes, Kinder dito, Paratoffels, s. f. en ord. katocnen-, garen-, gebreide lamswolle en zijde Kousen en Sokken, lange en korte Handschoenen, Naagaren en Katocn in doosjes, s. f. en ordinair Hollandsch en Engelsch Linnen, dito voor Bedlaken, Garen Batist, Shirting, wit en gestreept Satin-Yeans, wit en gekleurd Dril, s. f. en ordinair Cambricks, Dames Corchetten, zijden-, linned en katocnen Zakdoeken met geborduurde randen, vriesch en rood Bont, Russisch Calminck, Damast Tafelgoed, Canevas, Beddelijk, Creas, Osnaburgs Linnen, Zeildoek, dito voor Koffijzakken, sijne Gordijn Franjes, zwart zijden Fluweel, dito Halsdoeken, Kantten Shawls, gestikte Dekens, zwart-, rood-, geel en wit Casimir, Groen Laken en Drap Zephir, zwart en blaauw Camelot, Bombazet voor rouw Kleedjes, zijden en katocnen Parapluies, Canape- en Lampkleedjes, gemaakte Rokken, Jassen, Buisjes, Broeken en Vesten, Dames Mantels, een assortiment Plect-, Verlakt-, Kristal-, Glas en Aardewerk, elegante gebronsde Hang en Tafellampen, Koets Lantaarns, Parfumerijen, Bijouterijen, Korallen, Karette Dames Kammen, Engel. Schrijf-, Scheer en Dames Werkkistjes, Likeur Kelders, Eng. Tafel-Scheer en Pennemessen, Scharen, sijne Porcelaine Thee Serviesen en Pronkkoppes, lange en neger Pijpen, Rook Tabak, Sigaren, Broodsuiker, Seltzerwater, joozjes, hysant en zwarte Thee, heele en halve okshoofden Rode Wijna, dito Madera, Bourdeaux Wijna in kisten van 12 en 48 flesschen, Kurken, Vruchten op Brandewijn in kistjes, Jenever en Brandewijn in kelders, sijne Cognac do. in damejaennes, Malaga-, Muscaat-, Bergerac-, Port en Bourgogne Wijna in kistjes, Elixer, London Poorter en Ale, wit Bier, Likeur, Barbad Gember in potten, versehe Zalm, Oesters, Kreeften, visch- en vleesch Sauce, Curry Powder, engel. en fransche Mosterd, Zuurgoed, Specerijen, Ajuin, drooge Vruchten, zoete en patent Olie, Azijn in damejaennes, Was Kaarsen voor Koetslantaarns, 3 zaks vaten zwart Haver, Zout in vaten, 1 tonnen Mess Vleesch, 1 dito gezouten Spek, Rolpers, Saurijsjes, Worst, Steenen, Kalk en Cement, en vele andere Goederen.

MARY C. HAMILTON en Dochter vertrekken.

F. S. MONTECATINI vertrekt.

G. F. POGGI vertrekt.

SCHEEPS-TUING.

BIJNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik George Washington, Kap. G. BENJAMIN, laats van Demerary.

Idem, de Engelsche Schoener Ranger, Kap. H. TORONS, van Demerary en Nickerie.

UITGEZAARD.

Den 27sten, het Schip Joseph, Kap. L. H. ARREDS, naar Antwerpen, lading 125 vaten Suiker, 85 balen schoone- en 17 dito vuile Katocn.

De Dacht van de Erven C. J. FUGIS.